

intet af Tysklands andre Grænseomraader kan paavise Sidestykke til, var det dog et Standpunkt, om man ikke begyndte med at slaa en Streg over denne Ret, men tog den som et Grundlag, ikke som noget, der skulde være ene afgørende for Løsningen, men som et Forhandlingsgrundlag. Et Land, der som Slesvig fra den graaeste Oldtid indtil 1864 aldrig har hørt under anden Krone end den danske, maa dog have Lov til at faa en Behandling, som i alt Fald er mindst lige saa gunstig som den, der gives andre Omraader, der har skiftet fra den ene Krone til den anden i Aarhundredernes Løb.

Men saaledes stillede man sig ikke fra radikal Side. Der sagde man ikke: Danmarks historiske Ret er mere værd end Tysklands historiske Ret til Slesvig efter 1864. Det var Overturen i Hr. Erik Scavenius' Indledningstale, at den historiske Ret kunde man ikke tage Hensyn til, for Danmarks historiske Ret var egentlig ikke bedre end Tysklands, det ene var lige saa godt som det andet. Man begyndte fra radikal Side med at slaa Streg over den historiske Ret, og man sluttede med at slaa Streg over de økonomiske og geografiske Hensyn, som Fredstraktaten udtrykkelig har lagt saa stor Vægt paa. Det er det, det radikale Ministerium endte sin Aktion i det sønderjydske Spørgsmaal med efter den 14. Marts 1920. Instruksen af 20. Marts viser, at man ikke ønskede at lægge Vægt paa de geografiske og økonomiske Hensyn, skønt der, ligesom hvad der gælder for den historiske Rets Vedkommende, neppe kan tænkes en Landsdel, hvor der nu foretages Folkeafstemning, hvor netop de geografiske og økonomiske Hensyn gør sig i den Grad gældende, som de gør i Spørgsmaalet om Flensborg og Mellemslesvig.

Der er Grunden til, at det slesvigske Spørgsmaal er blevet forkludret; den ligger ikke i, hvad der er foretaget fra privat Side i Paris.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmand Raffnsøe har Ordet for en kort Bemærkning.

Raffnsøe: Det ærede Medlem, Hr. P. Munch, udtalte, sidst han havde Ordet for en kort Bemærkning, at Hr. Kloppenborg-Skrumsager ogsaa havde været til Stede i Berlin under Forhandlingerne om den Clausenske Linie. Hr. P. Munch udtalte Kloppenborg-Skrumsagers Navn med meget høj Stemme, da han kunde se, han var til Stede

her i Bygningen. Jeg har nu talt med Hr. Kloppenborg-Skrumsager desangaaende, og Hr. Kloppenborg-Skrumsager brugte om Hr. P. Munchs Udtalelser et meget uparlamentarisk Udtryk, som jeg ikke skal gentage her, jeg skal kun sige, at det passer ikke, at Hr. Kloppenborg-Skrumsager har været vidende om disse Forhandlinger.

Hvad angaar Rømningen af 3die Zone, har Hr. P. Munch selv i Paris været med til at gaa ind paa, at de tyske Embedsmænd og militære rømmede en Zone paa ca. 10 km Syd for Afstemningsgrænsen.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmand P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: De Udtalelser, Hr. Raffnsøe fremsatte her, forbavser mig i meget høj Grad. Det er for længst offentligt oplyst gennem Erklæringer fra Professor Friis, for hvilke han har kunnet henvise til de Herrer H. P. Hanssen og Nissen som Vidner, at de to Herrer sammen med Hr. Kloppenborg-Skrumsager har ført de paagældende Forhandlinger i Berlin med Professor Friis, og at disse Forhandlinger — der for øvrigt fandt Sted ikke i Oktober, men derimod i November, i Dagene efter den 13. November 1918 — førtes paa Grundlag af Forhandlinger, der i Forvejen havde fundet Sted mellem de sønderjydske Tillidsmænd, ogsaa havde ført til, at de 3 Rigsdags- og Landdagsrepræsentanter for den sønderjydske Befolkning var i Stand til at udtrykke den samlede Opfattelse hos Sønderjydernes Tillidsmænd paa det Tidspunkt.

Det var efter Samtale med de paagældende, at Professor Friis fremlagde dette for tyske Politikere.

Borgbjerg: De Talere, der har haft Ordet i Dag, har kun beskæftiget sig med det sønderjydske Spørgsmaal. Ogsaa jeg vil gerne sige lidt derom. Men først vil jeg henvende et Par Bemærkninger til Hr. Jensen-Sønderup angaaende det, der er det egentlige Emne for Forhandlingerne her, nemlig Grundlovssagen.

Hr. Jensen-Sønderup udtalte i Gaar i sit Svar paa min Tale i Forgaars, at der i Landstinget var ført en Forhandling, hvorunder Krav om Valg paa det sønderjydske Spørgsmaal var rejst. Jeg vil dertil sige, at det undrer mig, at man, naar man tillægger en saadan Landstingsforhandling den Vægt, som Hr. Jensen-Sønderup nu tillægger den, da ikke rejste Kravet her i denne Sal; det vilde dog have været det